

România
Strada Știrbei Vodă nr.79-81
Sector 1, București
Cod poștal 010106

Telefon: 021.312.14.97
Fax: 021.313.01.40
e-mail: anticoruptie@pna.ro
www.pna.ro

Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție
Direcția Națională Anticorupție

SECȚIA DE COMBATERE A CORUPȚIEI
Operator date nr. 4472
Nr. 259/II-2/2017

24/08/2017

Către,

ROMAN FLORICA

Oradea, [REDACTED] județul Bihor

Vă trimitem, alăturat, un exemplar al ordonanței cu numărul de mai sus, din 24.08.2017 a procurorului șef al Secției de combatere a corupției din cadrul Direcției Naționale Anticorupție.

Vă facem cunoscut că, potrivit prevederilor art. 340 alin. 1 C.p.p., împotriva soluției puteți formula plângere în termen de 20 zile de la comunicare, la judecătorul de cameră preliminară de la instanța competentă să judece cauza în primă instanță.

PROCUROR ȘEF SECȚIE
GHEORGHE POPOVICI

România
Strada Știrbei Vodă nr.79-81
Sector 1, București
Cod poștal 010106

Telefon: 021.312.14.97
Fax: 021.313.01.40
e-mail: anticoruptie@pna.ro
www.pna.ro

Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție

Direcția Națională Anticorupție

SECȚIA DE COMBATERE A CORUPȚIEI
Operator date nr. 4472
Nr. 259/II-2/2017

24/08/2017

ORDONANȚĂ

Gheorghe POPOVICI – procuror șef al Secției de combatere a corupției din cadrul Direcției Naționale Anticorupție;

Examinând plângerea formulată de către petenta ROMAN FLORICA, domiciliată în Oradea, [REDACTED] județul Bihor, în contra ordonanței de clasare emise la data de 24.07.2017 în dosarul nr. 309/P/2016 al Direcției Naționale Anticorupție – Secția de combatere a corupției,

CONSTAT:

Prin ordonanța antementionată, în temeiul disp art. 315 alin. (1), lit. b) din C.pr.pen., raportat la art. 16 lit. a) din C.pr.pen., procurorul de caz a dispus următoarele:

” 1. Clasarea cauzei sub aspectul săvârșirii infracțiunii de trafic de influență, faptă prevăzută și sancționată de art. 291 din Codul penal raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000 și a infracțiunii de cumpărare de influență, faptă prevăzută și sancționată de art. 292 din Codul penal raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000, fapte sesizate de către Florica Roman la data de 20.05.2016.

2. Cheltuielile judiciare rămân în sarcina statului.

3. În temeiul prev. art. 316 alin. (1) C.pr. pen., o copie a prezentei ordonanțe se comunică numitei Florica Roman.”

Pentru a dispune această soluție, procurorul de caz a stabilit următoarele:

” La data de 20.05.2016 pe rolul Direcției Naționale Anticorupție a fost înregistrată sesizarea, intitulată „plângere penală”, formulată de Roman Florica împotriva numiților Hans Klemm, ambasadorul Statelor Unite ale Americii la București, pentru comiterea infracțiunii de cumpărare de influență, faptă prevăzută de art. 292 din C.pen. și Valeriu Zgonea, deputat și președinte al Camerei Deputaților la acel moment, pentru comiterea infracțiunii de trafic de influență, faptă prevăzută de art. 291 din C.pen.

Din cuprinsul actului de sesizare (care deși a fost intitulat „plângere penală” va fi calificat ca un denunț întrucât se circumscrie condițiilor art. 290 din C.pr.pen. și nu se încadrează în art. 289 din C.pr.pen.) rezultă următoarele aspecte:

În data de 27 aprilie 2016, Valeriu Zgonea, președintele Camerei Deputaților, a fost exclus din Partidul Social Democrat și s-a încercat schimbarea sa din funcție, lucru nereușit.

În data de 13 mai 2016, Hans Klemm, ambasadorul Statelor Unite ale Americii la București, s-a întâlnit la sediul Parlamentului cu Valeriu Zgonea, președintele Camerei Deputaților.

La finalul întâlnirii a fost organizată o conferință de presă comună, ocazie cu care Valeriu Zgonea a declarat, după cum reiese din actul de sesizare, că a primit „*mulțumiri foarte oneste din partea domnului ambasador cu privire la ordonanța 109 cu guvernarea corporativa, a instituțiilor publice și companiilor publice, legile privind achizițiile publice care crează deja un avantaj pentru toate societățile care sunt în România*”, adică inclusiv pentru societățile americane, conform susținerilor denunțătoarei.

Ambasadorul Hans Klemm a declarat la rândul său: „*I-am mulțumit pentru modul în care a îndeplinit în ultimele săptămâni mai multe priorități legislative importante pentru Romania și SUA, referitor la restituirea proprietăților, la exproprieri, legea managementului întreprinderilor de stat, legi foarte importante*”.

Denunțătoarea susține că ambasadorul Hans Klemm nu a mulțumit Parlamentului în general, sau Camerei Deputaților în particular, ci președintelui Valeriu Zgonea personal, prin aceasta recunoscând public influența personală pe care Valeriu Zgonea, în calitate de președinte al Camerei Deputaților, a avut-o în adoptarea respectivelor acte normative, de mare interes, se pare pentru Statele Unite.

Ambasadorul a mai declarat: „*sunt aici pentru ca domnul Zgonea este președintele Camerei Deputaților. Am înțeles ca situația nu s-a decis încă și sper că se va decide cat mai repede*”.

Denunțătoarea arată că din prevederile art. 31, lit. g) și i) și art. 33, lit. c) și d) ale Regulamentului Camerei Deputaților reiese că președintele Camerei Deputaților, nu doar conduce ședința Camerei și sintetizează problemele puse în discuție ci, în calitate de șef al Biroului Permanent, are un rol important în întocmirea proiectului ordinii de zi și în a hotărî care dintre propunerile legislative vor fi reținute spre dezbateră în Camera Deputaților.

În actul de sesizare se mai menționează că președintele Camerei Deputaților este o personalitate politică cu multă influență în a stabili ce legi intră în dezbateră Parlamentului, ce legi urmează a fi adoptate și cu privire la adoptarea acestora și profitând de această calitate, Valeriu Zgonea ar fi promovat legile susținute de

ambasador și le-a trecut prin Camera Deputaților, folosindu-se în acest scop de influența pe care o are asupra deputaților din poziția de președinte al Camerei Deputaților.

Se mai susține că, pe de altă parte, influența Statelor Unite asupra politicilor publice din România este de notorietate, lucru recunoscut atât în Strategia Națională de Apărare pentru perioada 2015-2020, cât și în pozițiile publice ale celor mai influenți politicieni, indiferent că fac parte din legislativ sau executiv. Aceeași influență, conform afirmațiilor denunțatoarei, rezultă chiar și din pozițiile adoptate de Direcția Națională Anticorupție, care prin declarațiile procurorului șef a mulțumit repetat pentru sprijinul acordat de Ambasada S.U.A. în lupta anticorupție.

În cuprinsul actului de sesizare, denunțatoarea a solicitat să se constate că atât președintele Camerei Deputaților, Valeriu Zgonea cât și ambasadorul S.U.A. Hans Klemm, au recunoscut public în direct că și-au folosit influența pentru adoptarea unor legi de către Parlamentul României, legi dorite de Statele Unite ale Americii. Mai mult, prin prezenta sa în Parlament și conferința de presă publică cu Valeriu Zgonea, ambasadorul S.U.A. a întărit poziția acestuia împotriva partidului care l-a propus la Președinția Camerei Deputaților și care, la data întâlnirii, dorea să îl schimbe din funcție.

Denunțatoarea consideră că față de dispozițiile legale care incriminează infracțiunea de trafic de influență, dar și față de recunoașterile celor doi, fapta lui Valeriu Zgonea de a-și fi folosit influența dată de funcția deținută asupra membrilor Camerei Deputaților, pentru a promova și urgenta adoptarea unor legi, susținute de S.U.A., în schimbul unor foloase necuvenite constând în creșterea influenței sale publice și politice, cu scopul de a fi menținut în funcția de președinte al Camerei Deputaților, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de trafic de influență, faptă prevăzută de art. 291 din Cod penal.

De asemenea, denunțatoarea consideră că fapta lui Hans Klemm, Ambasadorul Statelor Unite ale Americii la București, de a-și folosi prestigiul și influența pe care o are în România, vizitându-l pe Valeriu Zgonea la sediul Camerei Deputaților și participând la conferința de presă comună, prin acestea transmițând public ca îl susține în poziția de Președinte al Camerei Deputaților, în contra partidului care l-a desemnat, în schimbul exercitării influenței acestuia asupra deputaților pentru că a susținut și urgentat votarea unor legi susținute de ambasador, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de cumpărare de influență, faptă prevăzută de art. 292 Cod penal.

.....
Conform literaturii juridice de specialitate, infracțiunea de trafic de influență prevăzută de art. 291 din Codul penal, reprezintă, în esență, o speculare, o exploatare a influenței pe care făptuitorul o are sau lasă să se creadă că o are asupra unui funcționar public.

Obiectul juridic al infracțiunii de trafic de influență constă în relațiile sociale care se nasc și se dezvoltă în legătură cu ocrotirea funcționarilor publici sau a altor persoane

asimilate, împotriva actelor de denigrare și de suspiciune că ar putea fi corupți de către autorii traficului de influență.

Pentru a fi întrunite elementele constitutive ale infracțiunii de trafic de influență este necesar ca sub aspectul laturii obiective să se contureze atât acțiunile specifice elementului material, respectiv „primirea, pretinderea, acceptarea de promisiuni (de bani sau alte foloase)”, cât și îndeplinirea unor cerințe esențiale, respectiv „făptuitorul trebuie să aibă o influență reală sau să lase să creadă că are influență asupra funcționarului public”, „făptuitorul trebuie să promită că îl va determina pe funcționarul public să îndeplinească, să nu îndeplinească, să urgenteze ori să întârzie îndeplinirea unui act ce intră în îndatoririle sale de serviciu sau să îndeplinească un act contrar acestor îndatoriri, chiar dacă această promisiune nu este îndeplinită ulterior ori actul nu este efectuat” și „fapta trebuie să fie săvârșită înainte sau concomitent cu îndeplinirea, neîndeplinirea, urgentarea sau întârzierea actului ce intră în atribuțiile de serviciu ale funcționarului asupra căruia este traficată influența, respectiv anterior sau concomitent cu îndeplinirea actului contrar îndatoririlor de serviciu”, iar sub aspectul laturii subiective trebuie să existe probe care să contureze o intenție directă și un scop: „determinarea funcționarului public să facă ori să nu facă un act ce intră în atribuțiile sale de serviciu”.

De asemenea, în ce privește infracțiunea de cumpărare de influență pentru a fi întrunite elementele constitutive ale infracțiunii este necesar ca sub aspectul laturii obiective să se contureze atât acțiunile specifice elementului material, respectiv „promiterea, oferirea, darea (de bani sau alte foloase)”, cât și îndeplinirea unor cerințe esențiale, identice cu cele ale infracțiunii de trafic de influență, având în vedere că este o infracțiune corelativă acesteia, iar sub aspectul laturii subiective trebuie să existe probe care să contureze o intenție directă și un scop: „determinarea funcționarului public să facă ori să nu facă un act ce intră în atribuțiile sale de serviciu”.

Din cuprinsul sesizării formulate de Florica Roman și a mijloacelor de probă administrate în cauză nu rezultă aspecte care să indice existența elementelor constitutive ale infracțiunilor de trafic de influență și de cumpărare de influență.

Astfel, nu există date că Valeriu Zgonea, presupus autor al infracțiunii de trafic de influență în opinia denunțătoarei, din poziția de președinte al Camerei Deputaților ar fi pretins, primit sau acceptat promisiuni de bani sau alte foloase de la Hans Klemm, pentru a determina deputații să adopte unele acte normative, de asemenea, nu există date că Hans Klemm, presupus autor al infracțiunii de cumpărare de influență în opinia denunțătoarei, ar fi promis, oferit sau dat bani sau alte foloase în același scop.

Nu există indicii, fie ele și netemeinice, care să denote existența unei promisiuni din partea președintelui Camerei Deputaților „că îi va determina pe funcționarii publici să îndeplinească, să nu îndeplinească, să urgenteze ori să întârzie îndeplinirea unui act

ce intră în îndatoririle lor de serviciu sau să îndeplinească un act contrar acestor îndatoriri”, în concret, în cazul de față, promisiunea că îi va determina pe deputați să adopte unele acte normative. De altfel, nici denunțatoarea nu susține în sesizarea sa existența unei astfel de promisiuni.

În ce privește cerința esențială ca „făptuitorul să aibă o influență reală sau să lase să creadă că are influență asupra funcționarului public”, atât din cuprinsul denunțului cât și din actele dosarului nu rezultă că președintele Camerei Deputaților ar avea o influență reală, în sensul art. 291 din Codul penal, asupra deputaților și nu rezultă nici că, prin diferite acțiuni sau inacțiuni, ar fi lăsat să se creadă că are influență asupra acestora.

Nu se poate susține că prin îndeplinirea atribuțiilor, cu predilecție de natură administrativă și organizatorică, prevăzute de Regulamentul Camerei Deputaților pentru funcția de președinte al Camerei Deputaților și de președinte al Biroului permanent al Camerei Deputaților, s-ar crea raporturi de subordonare ierarhică între președintele Camerei Deputaților și deputați, subordonare ce s-ar putea transpune într-o influență reală, în sensul art. 291 din Codul penal.

În consecință, întrucât din actul de sesizare și din probele administrate în cauză nu rezultă aspecte care să contureze existența în materialitatea lor a unor acțiuni sau inacțiuni care să întrunească elementele constitutive ale infracțiunilor de trafic de influență și de cumpărare de influență, în temeiul art. 16 lit. a) din C.pr.pen., se va dispune clasarea cauzei sub aspectul săvârșirii infracțiunii prevăzută art. 291 din Codul penal raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000 și sub aspectul săvârșirii infracțiunii prevăzută de art. 292 din Codul penal raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000.

..... ”.

În contra acestei soluții a formulat plângere, în termen legal, petenta ROMAN FLORICA, criticând-o pe motive de netemeinicie și nelegalitate, solicitând ”... sa desfiintati solutia de clasare si sa dispuneti efectuarea in continuare a urmaririi penale impotriva celor doua persoane in vederea aflarii adevarului cu privire la faptele si imprejurarile cauzei...”.

Examinând prezenta plângere se constată următoarele:

În privința exercitării dreptului de a formula plângere împotriva soluțiilor de netrimitere în judecată, legiuitorul a instituit ca una dintre condiții, așa cum arată dispozițiile art. 336 din Codul de procedură penală, să fie cea potrivit căreia împotriva soluției/actelor procurorului poate face plângere persoana ale cărei drepturi și interese legitime au fost vătămăte prin actul/soluția procurorului.

Relativ la prezenta plângere se constată că petenta a avut doar calitatea de denunțator, mai precis a persoanei care a formulat o sesizare, apreciind că o anumită

situație de fapt poate constitui temei al răspunderii penale, fiind calificată ca infracțiune. În raport de această situație în plângere nu se regăsește, nici la nivel de afirmație dar nici argumentat în vreun mod, interesul legitim al petentei care să fi fost vătămat prin pronunțarea acestei soluții.

Legiuitorul a recunoscut dreptul de a formula plângere împotriva soluției de netrimitere în judecată doar persoanelor ale căror interese legitime au fost vătămate.

Ori, în speța de față nu regăsim care ar fi interesul recunoscut legal al petentei care să fi fost vătămat și nici care este vătămarea produsă acesteia prin pronunțarea soluției de clasare.

În consecință, petenta nu justifică calitatea recunoscută de lege pentru a formula plângere împotriva soluției de clasare, urmând ca aceasta să fie respinsă ca inadmisibilă.

În temeiul prevederilor art. 22² alin. 2 din O.U.G. nr. 43/2002 și art. 339 C.p.p.,

DISPUN :

1. Respingerea ca inadmisibilă a plângerii formulate de către petenta ROMAN FLORICA, în contra soluției de clasare emise la 24.07.2017 în dosarul nr. 309/P/2016 al Direcției Naționale Anticorupție – Secția de combatere a corupției.
2. Se comunică petentei.

**PROCUROR ȘEF SECȚIE,
Gheorghe Popovici**

